

Nummer van het vonnis: 317
Nummer van het parket: BG.66.97.416-98-St
Nummer van het repertorium: 322

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak aabts halve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

1. _____, handelaar in veevoeder, geb.
te _____ op _____ won. te _____
2. _____, zonder beroep, geb.
te _____ op _____ won. te _____

Beiden in persoon aanwezig

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

1. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken), in casu:

1. door op het terrein gelegen te ten
kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
handelaar in veevoeder, geb.
te op won. te
en
zonder beroep, geb. te op won.
te
(beschrijving werken) bouwen van een loods van 8,65 m x
17,35 m
te op niet nader te bepalen data begin 1998 ;

2. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden
te hebben
te in de periode gaande van begin 1998 tot en
met 30.04.2000;

De feiten onder de tenlastelegging sub 1 en 2 thans
strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1 1°,
146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999
(B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28
september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000
(B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus
2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003
(BS. 22.08.2003).

3. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3),
146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999
(B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 sep-
tember 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S.
29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8
maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S.
22.08.2003) , de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handel-
ingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning
te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,
door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige ver-
gunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste
inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste
inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, her-
bouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van
instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging
A.1
door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toe-
stand
te in de periode gaande van 01.05.2000 tot de
uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde
12.02.2004.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagden betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

BESCHOUWING

Beklaagden worden vervolgd wegens de oprichting van een loods aan de De loods werd volledig in agrarisch gebied gebouwd, zonder architect, en de werken werden door eerste beklaagde uitgevoerd. De loods werd gebouwd op een betonnen vloer en ze meet 8,65 meter bij 17,35 meter. Het gebouw wordt gedetailleerd beschreven in het proces-verbaal van vaststelling, geïllustreerd door foto's.

Vóór de loods bevindt er zich een berging met een mazouttank van 2.200 liter en achter de loods staat een oud afdak in betonplaten muren dat gediend heeft ter beschutting van de dieren in de weide.

Bij brief van 16 april 1999 vorderde het het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, aangezien het bouwbedrijf niet regulariseerbaar is: het bouwwerk is immers gelegen in agrarisch gebied, zonder rechtstreekse binding met de landbouw. Ook de gemachtigde ambtenaar vorderde het herstel in de oorspronkelijke toestand en de overtreeders werden hiertoe aangemaand.

Desondanks maakten beklaagden geen werk van de gevorderde afbraak en eerste beklaagde voerde aan dat hij de loods nodig had.

Betrokkenen dienden een regularisatie-aanvraag in, welke geweigerd werd, eerst door het College van Burgemeester en Schepenen, vervolgens door de Bestendige Deputatie in graad van hoger beroep.

Ook een nieuwe aanvraag werd door het College van Burgemeester en Schepenen van geweigerd bij beslissing van 11 mei 2005. Het hoger beroep bij de Bestendige Deputatie werd bij beslissing van 13 april 2006 verworpen als ongegrond.

Het instandhoudingsbedrijf (telastleggingen A2 en B) is (buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied) niet meer strafbaar, zo kan te dezen het verval van strafvordering vastgesteld wordt.

De tenlastelegging A1 daarentegen komt bewezen voor in hoofde van beklaagden en navolgende geldboete komt passend voor ter beteugeling van de flagrante bouwovertreding. Er kan rekening gehouden worden met het blanco strafregister van beklaagden.

De Rechtbank stelt vast dat de feiten sub A1 gepleegd werden vóór 01 januari 2002 waarbij ingevolge artikel 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 de huidige bestraffing een zwaardere bestraffing uitmaakt zodat bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient te worden toegepast, namelijk door de uit te spreken geldboete te delen door 40,3399 waarbij alsdan de opdecimes geldend op de datum van de feiten dienen te worden gerekend.

De plaatselijke ordening is het best gediend met het herstel in de oorspronkelijke toestand, zoals hierna verder bepaald.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
7, 40, 50, 66, 100 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
97 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;
4 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;
4 en 9 van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
en de artikelen vermeld onder de tenlastelegging A1;.

DE RECHTBANK,

rechtdoende op tegenspraak.

Stelt het verval van strafvordering vast met betrekking tot de tenlasteleggingen A2 en B en verleent beklaagden ontslag van rechtsvervolging met betrekking tot deze tenlasteleggingen, zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging A1 bewezen in hoofde van beide beklaagden en veroordeelt hen uit dien hoofde:

= de eerste beklaagde tot een geldboete van 50/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op $(50 : 40,3399 \times 200 =) 247,89$ euro.

de tweede beklaagde tot een geldboete van 50/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op $(50 : 40,3399 \times 200 =) 247,89$ euro.

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen tot het betalen van de gedingkosten, in het geheel begroot op 90,09 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in hunnen hoofde bewezen verklaarde tenlastelegging, en elk tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboetes zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens vijftien dagen.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimmen = telkens 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat binnen de zes maanden door middel van afbraak van de loods, de luanderingen, de vloerplaat en de berging en verwijdering van het afbraakmateriaal van het perceel.

Voor het geval dat de plaats niet binnen de zo even gemelde termijn in de vorige staat hersteld wordt, machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van Tiel om ambtshalve in de herstelmaatregel te voorzien, desnoods op kosten van de overledenen.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dertien februari tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

1. _____, alleenrechtsprekend Rechter;

_____ eerste substituut- procureur des Konings;

griffier.

De griffier,

De Voorzitter